

geheel-en-al buiten het plaatselijk comité omgaat?.... (*Lorgneert voortdurend*).

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR: Dat staat natuurlijk geheel aan mevrouws eigen beleefdheid.

DE OUDE KNECHT (*is in de deur verschenen*): Jongheéer....

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*zeer onaangenaam getroffen*): Da's dan toch deksels!.... (*Herstelt zich evenwel aanstonds schutterig. Tot de dames, die zich nieuwsgierig naar de deur hadden omgewend; glimlacherig-vergoelijkend*): Stuppied as zukke ouwe menschen somtijds benne.... (*Wenkt bedektelijk-verbolgen naar den oude; om de dames op welwillenden toon*): Strakkies, Leendert, strakkies!

DE OUDE KNECHT: Strakkies? As je maar weet, da'k zonder sleutel niet in 't meelpakhuis ken!

DE MIN-OF-MEER ADELLIJKE DAME (*tot gezellin*): Sortons, n'est-ce pas? (*Tot den Heere Stomp, met veel neerbuigendheid*): Dérangeer u volstrekt niet. We wilden nu meteen toch... (*tot gezellin*): We hadden geloof ik niets meer?

DE OOK-AANZIENLIJKE DAME: Ik weet niets, nee.

DE MIN-OF-MEER ADELLIJKE DAME: Welnu dan. Dag meneer Stomp.

DE OOK-AANZIENLIJKE DAME: Meneer Stomp. (*Beiden verlaten het vertrek, met uiterst-merkbaar negeeren van den ouden knecht, die onhandig-groetend bij de deur staat. De Heere Stomp volgt serviel de dames*).

Vierde Tooneel.

DE HEERE H. K. STOMP JUNIOR (*keert haastig, bijna terstond, terug; zet zich; schikt eerst kwasi een en ander op de tafel terecht; richt dan 't woord tot den delinquent*): Kijk jij'ris even. 'k Wil je in goedheid nou nog zeggen en me niet direkt boos maken....

DE OUDE KNECHT: Da's de eerste keer vandaag, dat jij gelijk het, jongeheer.

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*strakker*

hierom, doch nog beheerscht): Géén uitvluchten-of-práátjes! 'k Zou nog 's boos kennen wòrde.... Je mot maar 's inzien, dat 't geen pàs geeft. As ik hier zit met menschen, gaat 't niet an, dat jij maar inloopt, en me stoort bij me zake....

DE OUDE KNECHT (*met opvallend-ge markeerd minachten van het plaatselijk comite*): Nou jáá! Je mot 's denke.... je zit ommers tòch maar te prate!

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR: Prate-of-niet, daar heb jij niet mee noodig! Of 't jou anstaat, komt 'r niet op an. Zie 'r maar an te wennen. — En dit keer loopt 't nog zóó af, maar je ben gewaarschouwd voor 't vervolg.

DE OUDE KNECHT: As jij alles vergeet, mot ik de boel naloope! De sleutel hoort op 't kleine ketoortje.... het-ie altijd gehongen!

DE HEERE H. K. STOMP JUNIOR (*met de thans vereischte, edoch waardig betoomde, misnoegdheid*): De-sleutel-hoort, de-sleutel-hóórt! Wat duvekater, dat zal ik toch zeker uitmake, waar de sleutel hoort? Of wou jij me soms voorschrijve, wat ik doen en late mot. (*Geeft thans den sleutel*): Hierzoo. En nou maar vlug. En vóór vieren zie 'k je niet terug.

DE OUDE KNECHT (*in den schijn van getroost heen te gaan, draait zich in de deur nog om. In 'n waardig, laatst protest nu*): Eén ding is zeker: je ken goed je woord doen. Maar as we zóóver komme, dat jij alsmaar in de kommetée's zit, ken 't nog wel ris met je misloope. De zake benne de zake — en de molen is joù zaak! En wat die sleutel anbetreft, die hoort op 't kleine ketoortje. (*In omstandig gepruttel af*).

Vijfde Tafereel.

Gij zult bemerken, geroutineerde lezer, dat hier de historie interessanter wordt. Doch met nadruk moet ik u verzoeken, dat gij de zeer vergeeflijke ontroeringen, dewelke, bij dit tragisch tusschenspel, u on-